

[Fisker.]

der ledsager Lovforslaget, de største Formuebesiddere, der har skummet Fløden, men blandt denne Gruppe er det tillige de Formueejere, hvis Udbytte nærmer sig det normale eller i mange Tilfælde overstiger dette betydeligt.

Under Lovens Behandling i Samlingen 1927—28 blev der her i Salen udtalt, at man maatte være forberedt paa, at Formuer med en Afkastning paa helt op mod 10 pCt. vilde kunne nyde godt af Loven i visse Tilfælde. Jeg fik Indtryk af, at Regeringspartierne betragtede denne Udtalelse som noget af en Uartighed, det kunde jo aldrig være Hensigten eller Tanken dermed. Nu foreligger der for de to forløbne Skatteaar en Række Indberetninger fra Skattekrede Landet over, som viser, at det meget vel har kunnet lade sig gøre. Jeg vil gerne drage et Par Eksempler frem, hentet fra en jydsk Skattekreds fra den samme Provinsby. Det drejer sig i det ene Tilfælde om en Handelsmand. Han har hele sin Formue 43 900 Kr. anbragt i sin Forretning, og hans Udbytte har været 5 078 Kr. eller ca. 11½ pCt. deraf. For hans Vedkommende andrager Skattelettelse 11 Kr. 42 Ø. Den anden Skatteyder, jeg tænker paa i den samme Provinsby, ejer en Formue paa 77 400 Kr., som ligeledes i det væsentlige er anbragt i hans Erhverv og har givet ham et Udbytte paa 7 980 Kr. eller ca. 10½ pCt. Udbyttet af hans Erhvervsformue er 7 548 Kr., Resten hidrører fra anden Formue. Ogsaa denne Formueejers er kommet med ind under Loven, og han har faaet en ganske vist meget ringe Nedsættelse paa et Par Kroners Penge, men foruden dette Udbytte af hans Formue har han en anden Indtægt af 2 500 Kr. og møder op med en samlet Indtægt paa 10 400 Kr.

Se, naar ærede Medlemmer vil sammenholde disse Kendsgerninger med Udtalelserne ved Lovens Behandling i 1927—28 fra den daværende Minister og hans Partifæller og saa maaske samtidig erindrer, at man fra visse Sider i Partiet Venstre under Lovens Behandling gav Udtryk for, at selvfølgelig burde denne Nedsættelse kun omfatte de Formuer, der er anbragt saaledes, at de giver Sparekasserente eller derunder, kan man forstaa, at de Herrer har været endogsaa ualmindelig uheldige i deres Bestræbelser for at naa det, som man paastod var Hensigten med denne Lovgivning.

Men ogsaa paa anden Maade er Resultatet af disse Bestræbelser faldet noget ejendommeligt ud. I de fem af mig nævnte Provinsskattekredse har Skattedeparte-

mentet ladet foretage Undersøgelse af, hvilke Erhvervs- eller Befolkningsgrupper der har modtaget Skattelettelse, og tillige en Opgørelse over Fordelingen indenfor de enkelte Grupper stillet i Forhold til de paa-gældende Formuers Afkastning. Det har da vist sig, at den mest passive af alle Grupperne, Rentiergruppen, er den stærkest begunstigede for de Formuers Vedkommende, der oppebærer de højeste Procentafkastninger. Jeg vil gerne hertil sige, at man vist egentlig fra alle Sider forstod, at Hensigten med Loven skulde være den, at man særlig vilde komme Erhvervsformuerne til Hjælp. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard hævdede f. Eks. i sin Fremsettelsestale meget stærkt det skadelige for Erhvervslivet som saadant ved at opretholde en Formuebeskatning, som hindrede Kapitalen i at finde Anvendelse i vort Land. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Formueskatteoven af 1922, som han selv i sin Tid har gennemført, havde denne Beskaffenhed, og det har ogsaa vist sig, at selv med den Beskatning har der Aar efter Aar fundet ny Kapitaldannelse Sted. Men jeg nævner det som et Vidnesbyrd om, at det jo ogsaa var Venstres Mening, at Loven skulde gives af Hensyn til Erhvervslivet, ikke af Hensyn til de enkelte Formueejere. Desto mærkeligere ser det da ud nu, naar det viser sig, at af de 207 Rentierer i de undersøgte fem Provinsskattekredse havde 127 et Udbytte af deres Formue paa 4 pCt. eller derover. Den samlede Nedsættelse for denne Gruppe beløb sig til 62 300 Kr., hvoraf de 127, hvis Formue giver normal eller højere Afkastning, alene for deres Part lægger Beslag paa mere end to Trediedele, nøjagtigere 70 pCt., medens der indenfor Landbrugsgruppen, det vil her sige Godsejer- og Gaardejerklassen, gives Skattelettelse til et forholdsvist mindre Antal Formuer med over normal Afkastning, i alt ca. en Fjerdedel af det samlede Antal. Det maa da staa klart, at Formueskattelettelsen i 1927 har været et alvorligt Fejlgreb ogsaa for de Partier, der gennemførte Loven, naar man gaar ud fra de Udtalelser, der fremsattes under Lovens Behandling her som bestemende Lovens Karakter.

Jeg vil gerne betragte det af Venstre under Udvalgsbehandlingen stillede Ændringsforslag som en aaben Erkendelse deraf. Nu skal man naturligvis ikke være unyttig haard overfor en Synder, der omvender sig og søger at forbedre sig, og det har ogsaa i Udvalget fra Flertallets Side været udtalt, at man var villig til og kunde